

Neděle 18.3.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„A neuvod' nás v pokušení, ale **zbav nás od zlého!**“ (Mt 6,9-13)

Bylo by příjemné a jednoduché, kdyby zlo existovalo jen v pohádkách. Ale život je složitější. Žijeme v porušeném světě a denně se setkáváme se silami zmaru, které ničí lidstvo a životy jednotlivců. Před týdnem jsme se zastavili u šesté prosby Modlitby Páně a přemýšlení nad tématem pokušení. Dnes si chceme vysvětlit, co znamená „**ale zbav nás od zlého!**“.

1. Nad naše síly

Pán Ježíši Kristus učí se modlit své učedníky a přitom je učí také vidět realitu tohoto světa. Připomíná nám, že potřebujeme *Boží ochranu* v pokušení i *Boží vysvobození* od moci zlého. Denně se můžeme přesvědčit o tom, že pokušení má mnoho podob: jednou přichází ve formě trápení a bolesti, jindy slibuje naopak „sladké“ okamžiky úspěchu, rozkoše, slávy či moci. Ne vždy v tom vidíme pro sebe nebezpečí a ne vždy si uvědomujeme, že je to nad naše síly! Proto učí Ježíš křesťany modlit se za Boží ochranu před pokušením, které by mohlo nalomit naši víru a odvést nás od Boha. Hned vzápětí nás učí volat o pomoc a vysvobození... Pán Ježíš zařadil tuto prosbu do Modlitby Páně, protože dobře zná naši lidskou situaci a hluboce nám rozumí. Můžeme říct, že první volání o pomoc slyšel od svých současníků! Na celou řadu z nich odpověděl uzdravením, vysvobozením, záchranou či odpuštěním. Slepý u Jericha volá: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ (Mk 10,46n) Posedlý v Gerase křičí: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího?!“ (Mk 5,7)...Když se modlíme Modlitbu Páně, obracíme se s prosbou na Toho, který pomáhal potřebným kdysi v Palestině, a který má moc zachránit i nás. V modlitbě si připomínáme naše ohrožení i slabost. Zároveň nás to povzbuzuje, když si uvědomujeme, že v Kristu je připravena pomoc pro každého z nás.

Nemusíme myslet hned na zkušenosti s okultismem anebo dábelským, i když ani to není nic neobvyklého. Ovšem daleko běžnější je, že nám přerůstají přes hlavu životní situace v rodině, v práci, ve škole. To se vliv zlého hlásí v podobě hněvu, nenávisti, závisti.

Myslíte si, že by Pán Ježíš vkládal učedníkům do úst takovou prosbu, kdyby neexistovala záchrana a pomoc od a před mocí Zlého? Určitě ne! Naše volání k Bohu má smysl proto, že do boje se zlem vstoupil už dávno náš Pán. On bojoval také za nás a zvítězil. Od Kristovy smrti na Golgotě neexistuje žádná podoba zlého, která by nebyla pod mocí tohoto vítězství! Bůh svou vůlí k záchraně člověka, k vykoupení určil hranice působení zlého a my se můžeme už dnes radovat z Boží lásky a pomoci.

Z vyučování Nového zákona slyšíme mnoho výroků, které to Boží vysvobození dosvědčují. V listu Koloským se píše: „On nás **vysvobodil** z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna“ (1,13). V 1Te 1,10 se o Ježíši mluví jako o tom, kdo nás **vysvobozuje od přicházejícího hněvu**. Ap. Petr píše: „Pán dovede **vytrhnout** zbožné ze zkoušky“ (2Pt 2,9) a v 2Tm 4,18 čteme, že „Pán mě **vysvobodí ze všeho zlého a zachová pro své nebeské království**.“ To všechno jsou svědectví o tom, že z moci zlého může vysvobodit pouze Ten, kdo je silnější než zlo, hřích a ďábel.

2. Pod Boží kontrolou

Co myslí Pán Ježíš tím slovem „od zlého“, od něhož máme být vysvobozeni? Když otevíráme Bibli, najdeme v ní tři odpovědi. Jednak se tam mluví o *zlých lidech*. Např. v Žalmech je plno takových proseb o vysvobození z rukou nepřátel, zlých lidí. – Bible zná dále „zlo“ jako obecný pojem. „Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému!“ (Ř 12,9b) anebo „Nenech se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem!“ (21.v.) Ovšem Nový zákon mluví o zlu také ještě jinak: o tom Zlém, o personifikaci Zla, o ďáblu. Myslí tím pokušitele, původce strachu, zmatku, nedověry, toho, který podněcuje vášně a vyvolává spory. V Modlitbě Páně se o satanovi sice přímo nemluví. Ale tím, že je tam použito členu, je možné to vykládat jako „toho Zlého“, tj. ďábla.

Jako Boží děti se v Modlitbě Páně modlíme tedy také za to, aby nás Bůh svou milostí a mocí vysvobodil z dosahu toho Zlého. Ten svými intrikami, zpochybňováním Božího slova dokáže nejednoho křesťana zmást a zviklat... Díky Ježíšovu vítězství v pokušeních, díky Jeho oddanosti a věrnosti, díky Jeho smrti na kříži a Jeho vzkříšení můžeme prosit o vysvobození a Boží pomoc také prožívat. Od chvíle Ježíšova vzkříšení platí, že Satan má omezenou moc a zlo zůstává pod Boží kontrolou, až bude definitivně poraženo.

3. Kde potřebujeme Boží pomoc?

Kvůli složitosti světa a života se setkáváme často se zlem ve skryté, rafinované podobě a potřebujeme Boží pomoc k tomu, abychom vůbec poznali, že jsme v nebezpečí. Každé pokušení nevypadá na první pohled hrozně a nebezpečně! Pokušení slávy, moci, peněz, sexu je často velmi lákavé. Prosme o Boží moudrost k tomu, abychom včas rozpoznali, že je to *pokušení*.

Když myslím na naše každodenní zápasy, zdá se mi, že potřebujeme nejednou vysvobození od **strachu**. To je stav, do kterého se můžeme dostat velmi snadno. V nemoci obava z diagnózy, v práci obava ze ztráty místa, v rodině starost o děti - strach o děti... Takové situace často zneužívá ďábel k tomu, aby nás trápil a oslaboval naši důvěru v Boží lásku a pomoc. Modleme se, když máme strach, ale také si připomínejme Boží sliby a strach přemáhejme!

Kromě toho je běžné, že nás zaměstnávají **starosti**. Každý den je toho dost, a pokud to Pánu Ježíši všechno nesvěřujeme, stávají se z toho trápení, se kterými si nevíme rady. Také to je příležitost, kterou ďábel využívá k tomu, aby nás zpochybňoval naši víru.. Modleme se, když přicházejí starosti. Ale zároveň je v důvěře odevzdáme Bohu, který dává pokoj.

Jako třetí příklad chci zmínit **hněv a nenávisť**. To jsou nálady a vnitřní stavy, které všichni dobře známe. V takovém rozpoložení potřebujeme odpustit nebo sami prosit o odpuštění. potřebujeme prosit o Boží lásku ke konkrétnímu člověku, anebo hledat Boží pomoc a správné řešení. Jinak se z toho může stát problém a trápení našeho života. To je další situace, která vyhovuje tomu Zlému, který miluje sváry a sám je zasévá všude, kde je to možné. Modleme se za sílu k odpuštění a lásku k těm, kteří nám ublížili. - Dovolme Božímu Duchu, aby nám ukázal, co je v našem srdci nesvaté a nedobré. Tak začíná cesta k vysvobození a návrat k nové svobodě a radosti.

4. Modlitba s nadějí

Když se modlíme „*vysvobod' nás od zlého*“, připomínáme si záludnost a skrytost hříchu (viz 1Pt 5,8). Připomínáme si, že zde pomůže jedině a pouze Boží zásah. Myslíme na vítězství Pána Ježíše, ve kterém je i naše vítězství. Správně rozumíme této prosbě a Božím zaslíbením tam, kde nás to motivuje k modlitbám, k zápasu s pokušením, k osobnímu boji se zlem. Se zlem se nemůžeme nikdy smířit, s ďáblem nelze uzavírat dohody. Zlu je třeba vzdorovat, ďáblu je třeba se vzepřít (Jk 4,7). Je to velké povzbuzení evangelia, když slyšíme, že ten Zlý už byl přemožen a že v příchodu Pán Ježíše Krista bude definitivně poražen.

Naše volání a modlitby nezůstávají bez odpovědi. Bůh nám přichází na pomoc, posiluje nás, abychom to v boji s pokušením nevzdávali. Jindy nás přímo vysvobozuje, aby nám ďábel nemohl škodit. Děkujme za to Bohu a držme se pevně Jeho mocné ruky. Z té nás nevytrhne nic: ani ďábel ani smrt. Pro slavné dílo záchrany a vykoupení, které se stalo v Pánu Ježíši Kristu. K tomu ukazuje velikonoční evangelium. Radujme se z něho! Bronislav Kaleta